

[Skytte.]
 Jeg understreger betydningen af, at finansieringsforholdene lægges sådan til rette, at de kan medvirke til, at de, der har brug for jord, også økonomisk får en mulighed for at købe jord, og jeg vil fremdeles også lægge stor vægt på beliggenhedsforholdet, idet jeg tror, det vil være urationelt og altså ufornuftigt, hvis vi ikke søger for at bevare den gode jordfordeling, vi har her i landet.

Der er under debatten i dag rejst spørgsmål om en ændret administration af jordlovene. Når jeg hører hr. Niels Eriksen, der talte efter venstres første ordfører, hr. Peter Larsen, så må jeg sige, at det jo godt kan virke lidt stærkt, at hr. Niels Eriksen her frakender hr. Peter Larsen saglig indsigt og evne til at administrere, for Peter Larsen er jo medlem af jordlovsudvalget. Den slags synes jeg man skal afgøre inden løre.

Det er min erfaring — jeg er jo for tiden ikke valgt af folketinget, jeg er altså ikke politisk repræsentant i jordlovsudvalget — at de politiske repræsentanter, som man siger, er udvalgt efter kvalifikationer og er særdeles velegnede til arbejdet i jordlovsudvalget.

Jeg vil også gerne understrege, at jeg ligesom hr. Niels Eriksen er tilhænger af decentralisering, og at jeg vil gerne gå med til oprettelse af lokale jordbrugsnævni; men det system, vi har i dag, virker på lignende måde. Vi har i hvert amt en husmandsbrugskommission, hvor landbo- og husmandsforeningerne er repræsenteret, og hvor der er en af landbrugsministeren udnævnt formand, og der virker i hvert amt et landbrugskyndigt medlem. Selve systemet behøver ikke at udbygges så meget for at kunne virke som lokale jordbrugsnævni. Jeg er for min del, og jeg kan sige på mit partis vegne, i høj grad villig til at drøfte rent sagligt, hvordan vi bedst kan få det tilrettelagt. Det bedste vil jo være, om man i loven lægger sådanne regler til rette, at det, der drejer sig om i øvrigt, simpelt hen er at administrere dem i lovens ånd og efter lovens bogstav. Gør man det, vil administrationen selvfølgelig fremdeles være vigtig, men så vil den i hvert fald være lettere at klare til hverdag.

Jeg skal ikke ved denne lejlighed sige mere om lovforslagene. Vi førte en prin-

cipiel debat i april, da vi sidst behandlede de da fremsatte lovforslag, og jeg kan for min del henvise til, hvad jeg dengang sagde; vi er i det radikale venstre villige til at medvirke til love, der indeholder bestemmelser om den nødvendige frigørelse, så landbrugsstrukturen kan tilpasses de ændrede produktions- og arbejdsforhold, og vi vil i udvalget medvirke til, at det kan ske. Vi vil medvirke til, at der kan gennemføres enkle og klare regler for nedlægning og sammenlægning af landbrugsejendomme, og at der tillige skabes sådanne muligheder, derunder finansieringsmuligheder, at jorden fra nedlagte brug kan komme derhen, hvor den naturligt hører hjemme, og det vil i første række sige, at jorden bør komme dem til gode, der har for lidt jord til deres ejendom. Endelig vil vi medvirke til — og det anser jeg for noget meget væsentligt — at der fortsat er reelle muligheder for at bevare selvejet som den bærende brugsform inden for dansk landbrug.

Morten Lange: Det er jo utvivlsomt, at de her foreslåede love giver mulighed for ganske dybtgående strukturændringer i det danske landbrug. Alene af den grund er det helt naturligt, at de bliver undergivet en behandling, som kommer til at strække sig over et par folketingsår. Det kan jeg kun se som en rimelig ting. Der var ingen grund til at haste dem igennem inden sommerferien, og det blev da altså heller ikke tilfældet.

Alligevel forekommer det mig, at de strukturændringer, der må kunne forudses, i virkeligheden savner en væsentlig forudsætning, som ikke er med i de pågældende lovforslag. Vi mangler, inden vi går i gang med at møblere om på det danske landbrug i større stil, i ganske epokegørende grad en landsplan, som kan pege på, hvor det i fremtiden vil være fornuftigt overhovedet at foretage sådanne store investeringer i landbrugsmæssige forhold, og hvor man med rimelighed må kunne holde mere tilbage. Det er klart, at der er en række paragraffer, hvorefter forskellige instanser vil kunne holde igen, hvis der sker ting, som ser ud til at stride imod en fornuftig udvikling, men det havde været usigeligt meget nemmere at ændre dansk landbrugsstruktur på rimelig og fornuftig vis, hvis det kunne ske